

Madsen-Mygdal: Jeg skal følge Formandens Henstilling om ikke at komme ind paa Udvalgets Forhandlinger, men jeg maatte maaske have Lov til at sige til den ærede sidste Taler, at naar han vil tale om Udvalgets Forhandlinger, skulde han gerne udtale sig korrekt. Det er nemlig ikke saaledes, at dette Forslag til § 6 kun er blevet forhandlet fra Fredag Aften Kl. 8 til Lørdag. § 6 har været behandlet gennem flere Møder. Der har været stillet Ændringsforslag af Landbrugsministeren og Ordføreren, og de have været behandlede i længere Tid, men saa enedes man i et Møde Fredag — ikke Kl. 8, men Kl. 4 Eftermiddag — om at udnævne et Underudvalg til at samle Teksten til det, vi havde forhandlet om, og det skulde saa møde Lørdag Kl. 4 med sit Forslag. Det mødte ogsaa, og det var, med Undtagelse af en enkelt Sætning, fuldstændig enigt, det ærede Medlem med; det ærede Medlem var fuldstændig enigt i Udvalgets Arbejde.

Formanden: Jeg vil anse det for rigtigt, at Forhandlingen om Udvalgets Arbejde nu sluttes.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Som Følge af, at jeg under Behandlingen af den foreliggende Sag i det andet Ting var nærværende der, har jeg ikke været i Stand til at følge de Forhandlinger, der have fundet Sted heroppe i dette Ting. Jeg er derfor afskaaren fra at komme ind paa en nærmere Omtale af de Spørgsmaal, der særlig ere komne frem her. Men for øvrigt anser jeg det heller ikke for nødvendigt for Sagens Afgørelses Skyld. Jeg kunde dog have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, jeg hørte af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Den ærede Ordfører har allerede fremsat nogle Bemærkninger i Anledning af et Par Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, og disse skal jeg derfor ikke nærmere omtale. Men der var et Spørgsmaal, som det ærede Medlem dvælede meget stærkt ved, og med Hensyn til hvilket han rettede et Angreb paa det foreliggende Lovforslag, og det var Spørgsmaalet om Nævnene. Det ærede Medlem var meget misfornøjet med dem og brugte den Vending, at her overlade vi ganske til tilfældige og ubekendte Personer at afgøre Sagerne. Det ærede Medlem søgte, synes jeg, at lægge saa megen Ringeagt, som han kunde, for Dagen overfor de Mænd, der skulde varetage den Gerning, der her

er Tale om. Det synes jeg ikke, det ærede Medlem har Ret til, for vi tør vel nok gaa ud fra, at baade Rigsdagen, der skal vælge de to Medlemmer af Overnævnet, og Amsraadene, der skulde vælge de to Medlemmer af Undernævnene, og Ministeren, der skal vælge Formændene for Undernævnene, ville søge at faa saa dygtige Mænd til dette Hverv som muligt. Dette, at det ikke for Tiden er bekendt, hvem der i disse Nævn kommer til at træffe den Afgørelse, som § 6 omtaler, kan derfor ikke anføres som Grund til at forkaste den meget fornuftige Tanke, som Udvalgets Flertal her fremsætter. Det er jo heller ikke saadan, som det ærede Medlem syntes at mene, at alle de Dommere, der hidtil have afgjort disse Spørgsmaal, have været bekendte. Det ere de jo ingenlunde, men derfor have de jo meget vel kunnet dømme rimeligt og retfærdigt om de Sager, der ere komne frem, og det tror jeg ogsaa, at disse Nævn ville kunne gøre.

Den foreliggende Sag har haft en meget besværlig Vej at vandre, før vi nu forhaabentlig staa overfor et Resultat. I 12 Aar har den været behandlet i Rigsdagen saa godt som hvert eneste Aar. Der har været fremsat 9 Regeringsforslag, og der har været nedsat 2 Kommissioner. Det er derfor en Sag, der ikke bliver afgjort i Hastværk. Der har været udfoldet et meget betydeligt Arbejde i den, ogsaa gennem de Udvalgsforhandlinger, der have været førte. Jeg tror derfor, at vi have al mulig Grund til at være tilfredse med, at vi nu staa overfor en Afslutning. Jeg for mit Vedkommende skal villig indrømme, at jeg føler det som en Lettelse, hvis vi nu kunne komme til et endeligt Resultat, som vi jo forhaabentlig nok gøre, og jeg har ogsaa den Tro, at den Lov, der nu vil blive gennemført, vil blive til Gavn for Fiskerne omkring i Landet og vil medvirke til, at Fiskerierhvervet kan udvikles og forbedres i en betydelig Grad.

Med disse Par Ord skal jeg derfor tillade mig at anbefale Flertallets Indstilling, idet jeg skal slutte med at udtale en Tak til dem, der have medvirket til denne Sags Løsning, en Tak ikke mindst til den ærede Ordfører, som har lagt et ret betydeligt Arbejde i den.

P. G. C. Jensen: Den ærede Minister tog fejl, naar han antog, at jeg i fjerneste Maade havde tilkendegivet Ringeagt for nogen; det falder mig aldrig ind og er heller ikke faldet mig ind i Dag. Den ærede Minister maa ikke have forstaaet,